

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Žēlsirdība — patiesas mācekļības pazīme

Elders Maikls B. Strong
no Septiņdesmitajiem

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of

Īstais mācekļības mērķis ir burtiski kļūt tādām, kāds ir Jēzus Kristus.

Nesen prezidents Rasels M. Nelsons aicināja mūs „par savu augstāko prioritāti noteikt mācekļību”. Šis spēcīgais aicinājums pamudināja mani dziļi aizdomāties par to, kāds es esmu Jēzus Kristus māceklis.

Mācekļība ir apzināta

Māceklis ir kāda sekotājs vai skolnieks. Mācekļi ir „sekotāji”, kas savu dzīvi velta tam, lai kļūtu līdzīgi savam skolotājam. Tādējādi būt par Jēzus Kristus mācekli nenozīmē tikai ticēt Viņa mācībām un doktrīnai. Tas pat nozīmē vairāk, nekā atzīt Viņa dievišķumu un pieņemt Viņu par mūsu Glābēju un Pestītāju, lai arī tas ir ļoti svarīgi.

Prezidents Dalins H. Oukss paskaidroja: „Sekošana Kristum nav nejauša vai gadījuma rakstura rīcība. Tā ir nepārtraukta apņemšanās un dzīvesveids, kam būtu jāsniedz mums vadība visos laikos un visās vietās.” Mācekļība ir apzināts ceļojums, ko mēs veicam, lai piedzīvotu pārveidi, pateicoties Tā Kunga izpirkšanas upurim un Viņa spēcinošajai ietekmei. Īstais mācekļības mērķis ir burtiski kļūt tādiem, kāds ir Jēzus Kristus — pat līdz tādām līmenim, ka mēs „izskatā tieca[mies] pēc līdzības Viņam”.

Lai mēs būtu Tā Kunga mācekļi, mums katru dienu apzināti jāatdarina Viņa domas un darbi, piemēram, Viņa paklausība, pazemība un pacietība. Pakāpeniski iekļaujot šīs īpašības savā identitātē, mums būs „daļa pie [Viņa] dievišķ[ās] dabas”. Šāda līdzināšanās Glābējam raksturā ir pielūgsmes būtība. Prezidents Nelsons mācīja:

worshipping Him. As President Nelson taught, “Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that

„Tas, kā mēs pielūdzam Jēzu, vislabāk izpaužas, atdarinot Jēzu.”

Patiesas mācekļības pazīme

No visām Jēzus Kristus dievišķajām īpašībām, kas mums būtu jāatdarina, viena ir pati svarīgākā un iemieso visas pārējās. Šī īpašība ir Viņa tīrā mīlestība jeb žēlsirdība. Gan pravietis Mormons, gan apustulis Pāvils mums atgādina, ka bez žēlsirdības „[mēs] neesam nekas”. Vai kā tas tika atklāts pravietim Džozefam Smitam — bez „žēlsirdības ... [mēs] nevaram darīt neko”.

Pats Glābējs norādīja, ka mīlestība būs kā zīme jeb pazīme, pēc kuras atpazīs Viņa patiesos mācekļus, kad Viņš paziņoja:

„Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu.

Notam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.”

Žēlsirdība ir plašs jēdziens, ko var būt grūti definēt, bet ko viegli uztver visi, kurus tā skar. Ceļvedis Sludini Manu evaņģēlijumā ca, ka „žēlsirdība, tāpat kā ticība, vedina rīkoties”. Patiešām — žēlsirdību varētu raksturot kā „mīlestību darbībā”. Šis apraksts sniedz lielisku ieskatu Glābēja dzīves kopsavilkumā — Viņš „gāja apkārt, labu darīdams”.

Mums, Jēzus Kristus sekotājiem, vajadzētu censties atdarināt to, kā mūsu Skolotājs izrādīja Savu tīro mīlestību apkārtējiem. Lai gan Glābējs izrāda žēlsirdību daudzos veidos, es vēlētos pievērst uzmanību trim īpašām Viņa žēlsirdības iezīmēm, kas ir viegli pamanāmas Viņa patiesajos mācekļos.

Žēlsirdība nozīmē izrādīt līdzjūtību

Pirmkārt, Glābējs izrādīja žēlsirdību, būdams līdzjūtīgs. Savā kalpošanā nefījiešiem, kas ap-rakstīta Mormona Grāmatā, Tas Kungs aicināja ļaudis atgriezties mājās un apdomāt, ko Viņš bija mācījis, un sagatavoties tam, ka Viņš atgriezīsies nākamajā dienā. Pēc tam Svētajos Rakstos teikts:

„Viņi bija asarās un cieši raudzījās uz Viņu, it kā lūgdami, lai Viņš paliek nedaudz ilgāk ar tiem.

Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Mana sirds ir pilna līdzjūtības pret jums.”

Līdzjūtība ir žēlsirdības izpausme, kuras

seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was "moved with compassion."

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, "One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people."

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings

mērķis ir atvieglot ciešanas. Žēlsirdības piepildīts, Tas Kungs dziedināja slimos un nomocītos. Pēc tam Viņš svētīja viņu bērnus, eņģeļiem nokāpjot no debesīm un ieskaujot viņus. Viņš darīja šos maigos un mīlestības pilnos darbus un vēl daudzus citus, jo „sirds Viņam ... iežēlojās”.

Kad es kā jauns misionārs kalpoju Dienvidamerikā, man palīdzēja kāda dārga drauga izrādītā līdzjūtība. Kādu vakaru, kad es ar pārinieku braucu uz mūsu misijas prezidenta mājām, automašīnas priekšā pēkšņi izbrauca jauns vīrietis uz velosipēda. Tas notika tik strauji, ka es nevarēju izvairīties no sadursmes. Tragiskā kārtā šis jaunais vīrietis no trieciena gāja bojā. Viņa dzīvības zaudēšana sagrāva mani. Kad mani pārņēma šausmīgā realitāte par to, kas tikko bija noticis, es biju pārbijies un šokēts un tiku aizvests uz cietumu un ieslodzīts. Es nekad nebiju juties tik nobijies un vientuļš. Es kritu izmisumā un sāku bailoties, ka mani ieslodzīs uz visu manu atlikušo dzīvi.

Par negadījumu uzzināja cits misionārs, elders Braiens Kočevars, un sajuta līdzjūtības pamudinājumu. Viņš ieradās cietumā un izlūdzās policistiem, lai viņam atļauj palikt kopā ar mani kamerā, lai es nebūtu viens. Brīnumainā kārtā viņi piekrita. Līdz pat šai dienai es izjutu dziļu pateicību par šī mācekļa Kristum līdzīgo, mīlestības pilno rīcību, kas mani nomierināja un sniedza man atbalstu manas dzīves vissmagākajā brīdī. Viņa žēlsirdīgā līdzjūtība bija uzskatāma viņa māceklibas pazīme. Prezidents Nelsons norādīja: „Viena no vieglākajām metodēm, kā atpazīt Jēzus Kristus īstenos sekotāju, ir tas, cik iejūtīgi šī persona izturas pret citiem cilvēkiem.”

Žēlsirdība ir kalpošana vārdos neizteiktām vajadzībām

Vēl viens piemērs tam, kā Glābējs izrāda Savu mīlestību, ir tas, kā Viņš pamana apkārtējo neizteiktās vajadzības un kalpo, lai tās apmierinātu. Vīru, kurš 38 gadus bija tizls un kuram neviens nevarēja palīdzēt, Tas Kungs darīja veselū un iedrošināja dzīvot taisnīgi. Sieviete, kuru pieķēra laulības pārkāpšanā, Viņš sniedza cerību un mierinājumu, nevis nosodījumu. Triekas ķertajam vīram, kurš tika nolaists caur jumtu, Tas Kungs dāvāja grēku piedošanu, ne tikai ķermeņa dziedināšanu.

Kad mani aicināja kalpot par bīskapu, mūsu seši mazie bērni bija iemesls, kāpēc manai sievai

challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and of-

Kristinai bija grūti apmeklēt Svētā Vakarēdiena sanāksmes, jo viņai vienai bija jā rūpējas par bērniem, kamēr es sēdēju uz paaugstinājuma. Kā jau varat iztēloties, mūsu bērni bieži vien nebija tik godbijīgi, cik pienāktos. Divi mūsu bīskapijas locekļi — Džons un Debija Beniči —, pamanījuši viņas situāciju, sāka katru svētdienu sēdēt kopā ar viņu, lai viņai palīdzētu. Viņu laipnība turpinājās gadiem ilgi, un viņi kļuva par mūsu ģimenes vecvecāku aizstājējiem. Tāpat kā Tas Kungs, arī šie mācekļi bija pamanījuši vārdos neizteikto vajadzību un rīkojās mīlestībā, kas bija spilgta viņu mācekļības pazīme.

Žēlsirdība nozīmē palīdzību citiem viņu derību ceļā

Visbeidzot, Glābēja pilnīgā mīlestība ir vērsta uz to, lai visi Dieva bērni varētu īstenot savu dievišķo potenciālu, lai „saņemtu no Viņa glābšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku”. Jo mēs vairāk līdzināsimies mūsu Skolotājam, mūsu vēlme — palīdzēt saviem brāļiem un māsām derību ceļā — dabiski pieaugs.

Piemēram, mēs varam uzmuntrināt tos un sadraudzēties ar tiem, kas jūtas aizvainoti vai aizmirsti, palīdzēt mūsu draudzes jaunpienācējiem justies gaidītiem vai uzaicināt draugus kopā ar mums pielūgt Dievu Svētā Vakarēdiena sanāksmē, — iespējams, jau šajās Lieldienās. Ir neskaitāmi veidi, kā iedrošināt un palīdzēt citiem viņu izaugsmē, ja mēs apzināti un ar lūgšanu tiecamies pēc debesu atbalsta, lai mums būtu acis, kas redz, un sirds, kas jūt, — tāpat kā Jēzus Kristus viņus redz un jūt viņiem līdzīgi.

Palīdzība citiem viņu derību ceļā var arī ietvert netradicionālu kalpošanu. Piemēram, sava pašreizējā kalpošanas uzdevuma laikā Filipīnās es uzzināju par Agamatu ģimeni. Viņi tika kristīti 2023. gadā, un pēc tam viņi ar nepacietību noteica datumu, kad netālu esošajā Urdanetas Filipīnu templī tiks saistīti kā ģimene. Taču neilgi pirms ģimenes norunātās dienas reģionu piemeklēja vairāki taifūni. Brālis Agamata, rīsu audzētājs, nevarēja apstādīt laukus, kamēr plosījās skarbās vētras. Kad vētras beidzot norima, viņam vajadzēja ātri iestādīt rīsus, kamēr zeme bija mitra un bija ideāli apstākļi stādīšanai. Diemžēl brauciens uz templi bija jāatliek.

Divi mācekļi, elders un māsa Koilani, kopā ar trim jauniem kalpošanas misionāriem uzzināja par Agamatu ģimenes grūtībām un piedāvāja pa-

ferred help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Caulan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

līdzību, lai gan viņiem nebija nekādas pieredzes lauksaimniecībā. Strādājot karstajā saulē, viņi palīdzēja stādīšanā, ļaujot Agamatiem pabeigt savu darbu un doties uz saistīšanu templī, kā plānots. Elders Koilans novēroja: „[Agamatu] sejas mirdzēja, kad mēs redzējām viņus Tā Kunga namā — tērptus baltās drānās. Nav iespējams vārdiem izteikt to prieku, ko izjutām, kalpojot viņiem!”

Pateicoties dažiem mācekļiem, kas izjuta žēlsirdību — kas ir viņu mācekļības pazīme — un apņēmās palīdzēt saviem brāļiem un māsām virzīties uz priekšu pa derību ceļu, Agamati tagad bauda bagātīgās svētības, jo ir tikuši saistīti, kļūstot par mūžīgo ģimeni.

Brāļi un māsas, Jēzus Kristus mācekļība ir vienīgais veids, kā iegūt mūžīgu laimi. Tas ir ceļš, kas papildīts ar apzinātiem un mērķtiecīgiem mīlestības darbiem citu labā. Lai gan mācekļības ceļš var būt grūts un izaicinošs un reizēm mēs varam sastapties ar grūtībām un ciest neveiksmes, mēs varam gūt mierinājumu, ka Dievs mūs atceras un ilgojas mums palīdzēt ikreiz, kad mēs cenšamies. Jesaja mums atgādina, ka „Dievs dar[īs] stipru [mūsu] ... roku, ... [sacīdams]: „Nebīsties, Es tev palīdzu!””

Paturot prātā šo mūsu Debesu Tēva doto apliecinājumu, es dedzīgi lūdzu, lai mēs sekotu prezidenta Nelsona aicinājumam — par prioritāti nosakot mūsu mācekļību. Kaut mēs „[lūgtu] Tēvu ar visu savas sirds spēku”, lai „tiktu piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvējis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla Jēzus Kristus sekotāji; ... lai, kad Viņš parādīsies, mēs būtu līdzīgi Viņam”,- jo mūsos būs patiesas mācekļības pazīme, kas ir „žēlsirdība ... [—] tīrā Kristus mīlestība”.

Es liecinu, ka Jēzus Kristus ir mūsu dzīvais, godības pilnais Glābējs, Pestītājs, Piemērs un Draugs. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.